

3.3.2010

On vaikeaa olla hyvä ihminen

Aluksi Karhulan Liikkeenharjoittajien onnittelet Karhulan Työväennäyttämölle vuoden harrastaja-teatteripalkinnosta! Toivottavasti tämä valtakunnallisten teatteriliittojen tunnustus kannustaa yhä vilkkaampaan toimintaan.

Teatteri ja elokuva nimittäin ovat hyvin vaikuttavia asioita ihmiselämässä.

Nuorisoteatterityö on erityisen tärkeää toimintaa, ja sehän palkinnon Karhulaan varmisti. Valtakunnallista kiitosta saaneen Enkelin vapaailan ohjasi Tommi Tainio. Ja häneenhan voi tutustua Karhulan kevätmessuilla ensi sunnuntaina! Hän juontaa ja hauskuuttaa karismaanisella tavallaan.

Teatterin tarkoitus on vaikuttaa tunne-elämysten kautta, antaa myötätunnon voittaa. Teatteri on kasvatuksellisesti toimivampi media kuin television tai muun kylmän ruudun ohjelmat.

Ensinnäkin nuorisoteatterissa on itse tekemisen mahdollisuus.

Toiseksi asiantuntijat ovat tänä talvena kertoneet, miten se lisää empatiaa, kun toimijoina ovat elävät, usein tututkin ihmiset, ei mitkään väkivaltakoneet tai piirretyt hahmot. Siinä, miten todellisia asioiden ja sisällön viestit koetaan teatteria katsoessa, on suuri ero siihen verrattuna, kun katsotaan elottomalta ruudulta väkivaltaisia uutisia.

Vaan voi se vaikuttaa hyvä elokuvin! Pikkupojan mummona olen päässyt ihmettelemään sellaisia lapsille tarkoitettuja elokuvia, jotka ovat jännittäviä ja hyvää tekeviä aikuisillekin. Lapsen varjolla pääsee kokemaan monenlaista, ja jälkeensä seuraa tietysti innokas keskustelu asioista.

Niin kuin Risto Rääppääjä ja polkupyörävaras! Kenelle hieno uusi polkupyörä kuuluu, jos se on jäänyt lukitsematta nojaamaan roskikseen? Miten vaikeata onkaan olla hyvä ihminen! Monen käänteen kautta alkuperäinen omistaja heltyy kyynelissä: "Sie saat sen miun pyörän". Sydän vuoti..., – mutta kyllä ne sitten muuttuivat ilon kyyneliksi.

Lehdessä on ilmoitus: "Kaikkia lapsia ei tänäänkään huudeta syömään".

En olisi osannut kuvitella, että 150 000 lasta elää hyvinvointi-Suomessa köyhyydessä. Mistä kaikki turvattomat lapset löytyvät!

Yhteisvastuukeräyksen kautta voimme auttaa paitsi haitillaisia myös oman maamme köyhiä lapsia. Viime syksynä Yhteisvastuukeräyksen tuli myös mahdollisuus lahjoittaa kuukausittain toistuva summa, mutta aina riittää ropo myös ovelle tulevalle kerääjälle. Kotimaan avustukset jae-taan lokakuussa.

Tervetuloa tutustumaan Karhulan palveluihin Sammon talolle ensi sunnuntaina! Iloista messusununtaita monenlaisen elämysten parissa! Siitä alkaa kevät, uskooka tai älkää!

Sirkku Lipponen
puheenjohtaja
Karhulan
Liikkeen-
harjoittajat ry
sirkku.lipponen@kympp.net

Lisää ihmisiä tarvit

Seppo Rytkölä (70+) etsii uusia vuokralaisia Kaupparakennukseen Matkapöjiltä vapautuneeseen tilaan sen jälkeen, kun isot houkuttelevat heidät Pasaatiin. Karhulan torin varrella on hyviä liikepaikkoja vapaina juuri nyt, mutta pitkässä juoksussa se on normaalia kiertoa. - Ja PeKa voittaa suomenmestaruuden! Seppo huikkaa.

USA oli murskattu Suomen, aurinko ei paista, ja **Karhulan Kaupparakennuksessa** on viisi hyvää näyteikkunaa tyhjänä. **Seppo Rytkölä**n kanssa istuttiin lauantaina Karhussa kahvilla, kun **Taru Tuukkanen** oli juuri lähtenyt **PeKan** pelimat-kalle Jyväskylään.

Mitenkäs tästä jaksaa eteenpäin?

- **Kriisi näkyy meidän asiakkaina**, ei meissä, sanoo eleettömään tapaansa Karhulan Liikkeenharjoittajien 1970-luvun puheenjohtaja ja konkurssin sekä henkilökohtaisen velkaneerauksen kokenut mies. Nyt hänen perheensä yhtiö omistaa Kaupparakennuksen, ja Karhulan keskustalle voi olla onneksi, ettei paikalla istu kylmäksikoinen kiinteistösiioittaja.

- Yrittäjä vaihtaa lohen silakkaan silloin, kun tarvi-

taan, - ja silakkaan onkin parempi kala kuin kassilohi, Seppo Rytkölä filosofoi.

- Alamäet tulevat talouselämässä väkisin. Verran olen itse käynyt aikanaan läpi, ettei tiedän, ettei vasaraa suunnenna vaikeana aikana vaan pinnennetään mieluummin.

Karhulan keskustasuunnitelma on teon alla sellaiseen aikaan, jolloin kukaan ei oikein tiedä, mistä kehittämiseen tarvittavat rahat tulevat.

- Kasvuunitelmiin en oikein uskalla sataprosenttisesti lyhyellä tähtäyksellä uskoa enkä siten liittää niihin omia ideoitamme. Ei kuitenkaan auta mikään muu kuin on keksittävä uutta, meidän kaikkien.

- Visiot pitemmälle täytyy luoda, että osataan kuvitella, millainen keskus Karhulasta voisi tulla – ja tuleekin

aikanaan.

- Kaupparakennukseen ei muutoksia ole piirretty. Meidän on ensisijaisesti otettava huomioon ikääntyvät asiakkaat, eli rakennettava hotelliin hissi ja asennettava ulkoikäytävään rollaattoriramppi. Lisäksi otamme käyttöön sellaisia esimerkiksi kellaritiloja, mitä ei ole vielä käytetty.

Rollaattorit... Kuulosta auringonlaskun jutuilta...

- Ei suinkaan! Pitää nähdä pitempiä kehityskaaria, että ymmärtää tulevaisuuden, Seppo painottaa.

- **Ihmisiä tarvitaan lisää** Karhulaan, jotta suuret visiot voidaan toteuttaa, Rytkölä toteaa.

Mistä heitä saadaan? - Rollaattoriryhmä ei tarvitse Jumalniemen marketteja. Ikääntyvät ja vauriiksi eläneet suuret ikäluokat ovat nyt ensimmäinen Karhulan

keskustan kasvuruiske. Heidän varaansa voidaan rakentaa korkeita kerrostaloja ja kehittää terveys- ja keskustapalvelut hienosti toimivaksi elinympäristöksi. Ovat ne helposti kuljettavat kadut ja kujat hyviä lastenvaunuja lykkiville nuorille perheillekin, Seppo maalaillee.

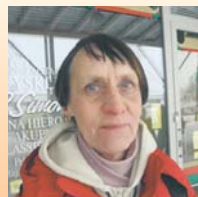
- Tähän asti ovat tahtoneet jäädä huonommalle huomiolle ne ihmiset, jotka eivät enää paljonkaan autoile. Ihminen ja hänen ikääntymisensä kannattaa ottaa huomioon, ja siitä saa kiitoksen; sekin on yrittämisen paikka.

- Ikääntyville on tärkeää terveyden ylläpito ja sairauksien ennaltaehkäisy. Niihin liittyviä palveluja tässä jo onkin, mutta lisää mahtuu, kun väkeä tulee lisää.

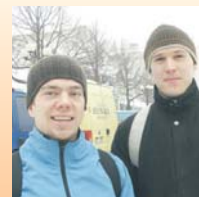
Entä venäläiset asiakkaat?

- Venäläisiä tarvitaan! Sekä

Milloin kiellettiin karttakeppi-kuritus kouluissa?

Birgit Grönroos-Matilainen, Suulisniemi
- Emmie osaa sanoa...
- Silloin vielä, kun minä kävin kouluu 1959-67, saattoi saada karttakepistä sormilleen.

Anssi Tura ja Petteri Westerholm, Lappeenranta
- Tjaa-... Joskus 1960-luvun puolivälissä?
- Meillä 1987 syntyneillä ei ole sellaista uhkaa koskaan ollut.

Tuomo Airola, Mäntykangas
- Eihän meidänkään aikaan enää ollut sellaista Rauhalan koulussa, olen 1936 syntynyt. Meidän Koiviston Pentti, kova urheilija, nosti yhdellä kädellä seinälle... Naisopettaja Laapotilla täällä toisella koululla oli käytössä karttakeppisysteemi.